A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. szeptember 30.*

A C-132/09. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2009. április 6-án

az **Európai Bizottság** (képviseli: J.-P. Keppenne és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Belga Királyság** (képviseli J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, Juhász E. (előadó), G. Arestis, J. Malenovský és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2010. június 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Közösségek Bizottsága keresetlevelében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság – mivel megtagadta az Európai Iskolák berendezései és oktatási eszközei költségeinek finanszírozását – nem teljesítette az EK 10. cikkel értelmezett, az Európai Iskolák Igazgatótanácsa és a Belga Királyság kormánya által 1962.

október 12-én kötött székhely-megállapodásból (a továbbiakban: székhely-megállapodás) eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

Az Európai Iskolák alapszabálya

2 Az Európai Iskolákat megalapításukkor két jogi aktus szabályozta, nevezetesen az Európai Iskolák alapszabályát megállapító, 1957. április 12-én Luxembourgban kelt egyezmény (az *Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára*, 443. kötet, 129. o.; a továbbiakban: 1957. évi egyezmény) és az európai iskolák alapításáról szóló, az Európai Iskolák alapszabálya alapján elfogadott, 1962. október 13-án Luxembourgban kelt jegyzőkönyv (az *Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára*, 752. kötet, 267. o.; a továbbiakban: 1962. évi jegyzőkönyv). E jogi aktusokat az Európai Közösségeket alapító hat tagállam kötötte meg.

3 Az Európai Iskolák Igazgatótanácsa (a továbbiakban: Igazgatótanács), amelyet az 1957. évi egyezmény 7. cikkével hoztak létre, az említett egyezmény 8. cikke alapján az egyes szerződő felek hatáskörrel rendelkező miniszteréből vagy minisztereiből áll. Az egyezmény 9. cikke szerint az Igazgatótanács feladata az egyezmény végrehajtása, és ebből a célból nevelési, költségvetési és pénzügyi téren rendelkezik a szükséges hatáskörrel. Az Igazgatótanács egyhangú határozattal megállapítja az Iskolák általános szabályzatát. Ugyanezen egyezmény 28. cikke értelmében az Igazgatótanács az Iskola székhelye szerinti állam kormányával olyan további megállapodást köthet, amely

szükséges annak biztosítása érdekében, hogy az Iskola a lehető legjobb tárgyi és személyi feltételek mellett működjön.

4 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító, 1994. június 21-én Luxembourgban megkötött, jelenleg is hatályos egyezmény (HL L 212., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 16. fejezet, 1. kötet, 16. o.; a továbbiakban: 1994. évi egyezmény) – a 34. cikkének értelmében – hatályon kívül helyezte az 1957. évi egyezményt és az 1962. évi jegyzőkönyvet, és azok helyébe lépett. Az 1994. évi egyezményt a tagállamok, valamint az Európai Közösségek kötötték meg; ez utóbbiakat erre az Európai Közösségnek és az Európai Atomenergia Közösségnek az Európai Iskolák alapszabályát meghatározó egyezmény aláírására és megkötésére való felhatalmazásáról szóló, 1994. június 17-i 94/557/EK, Euratom tanácsi határozat (HL L 212., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 16. fejezet, 1. kötet, 14. o.) hatalmazta fel.

5 Az 1994. évi egyezmény 34. cikkének negyedik bekezdése szerint az ezen egyezmény előtti intézkedésekben az Iskolákkal kapcsolatos hivatkozásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek az ezen Egyezmény megfelelő cikkeire vonatkoznak.

6 Az 1994. évi egyezmény hatálya az I. mellékletében felsorolt iskolákra terjed ki, amelyek között szerepel a Brüsszeli I., a Brüsszeli II., a Brüsszeli III., valamint a Moli (Belgium) Európai Iskola.

7 Az említett egyezmény 2. cikkének (3) bekezdése szerint mielőtt új Iskola nyílna meg valamely tagállam területén, az Igazgatótanácsnak és a fogadó tagállamnak előbb meg kell állapodnia a megfelelő létesítmények ingyenes biztosításáról és fenntartásáról.

8 Az 1994. évi egyezmény 6. cikkének második bekezdése értelmében jogait és kötelességeit illetően az Iskolát ezen Egyezmény különös rendelkezéseivel összhangban minden egyes tagállamban úgy tekintik, mintha közjog által szabályozott oktatási intézmény lenne.

9 Az 1994. évi egyezmény 10. cikkének megfelelően az Igazgatótanács – amely az egyes tagállamok miniszteri szintű képviselőjéből és a Bizottság egy tagjából áll – felügyeli ennek az egyezménynek a végrehajtását [helyesen: feladata ennek az egyezménynek a végrehajtása]; ebből a célból nevelési, költségvetési és pénzügyi téren, valamint a 28–30. cikkben említett megállapodások tárgyalása [helyesen: megkötése] érdekében rendelkezik a szükséges döntéshozói hatalommal [helyesen: jogkörrel].

10 Az 1994. évi egyezmény 25. cikkének értelmében az Iskolák költségvetésének pénzügyi forrása többek között a tagállamok hozzájárulásai az állományba vett [helyesen: kiküldött] vagy kinevezett tanárok illetményének folyamatos fizetése által, és ahol alkalmazható, pénzügyi hozzájárulás [helyesen: illetve adott esetben pénzügyi hozzájárulás formájában], valamint az Európai Közösségek hozzájárulása, amelynek célja az Iskolák teljes kiadása és teljes bevétele közötti különbség fedezése.

11 Az 1994. évi egyezmény 26. cikke szerint a Szerződő Felek között ezen egyezmény értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos, és az Igazgatótanács által nem megoldott vitás kérdések az Európai Unió Bíróságának kizárólagos hatáskörébe tartoznak.

12 Az említett egyezmény 30. cikke szerint az Igazgatótanács tárgyalást folytathat egy Iskolának otthont adó ország kormányával bármely olyan további megállapodással kapcsolatban [helyesen: az Igazgatótanács az Iskola székhelye szerinti ország kormányával olyan további megállapodást köthet], mely szükséges annak biztosítása érdekében, hogy az Iskola a lehető legjobb feltételek mellett működjön.

13 Az 1994. évi egyezmény 33. cikkének első és második bekezdése kimondja többek között, az egyezményt a tagállamok mint Szerződő Felek erősítik meg a saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően, valamint hogy az egyezmény a tagállamok megerősítő okiratainak, illetve az egyezménynek az Európai Közösségek általi megkötéséről szóló jogi aktusoknak a letétbe helyezését követő hónap első napján lép hatályba.

14 Az 1994. évi egyezmény 2002. október 1-jén lépett hatályba.

A székhely-megállapodás

15 A székhely-megállapodást – amelyet az 1975. november 8-i belga törvény (a *Moniteur belge* 1976. február 7-i száma, 1415. o.) erősített meg – az 1957. évi egyezmény 28. cikkének megfelelően a brüsszeli és a moli európai iskolák lehető legjobb tárgyi és személyi feltételeinek biztosítása érdekében kötötték meg.

16 A székhely-megállapodás „Az iskolák épületei és berendezése" című I. fejezetének 1. cikke szerint:

„A Belga Királyság kormánya vállalja, hogy az Iskolák rendelkezésére bocsátja a tevékenységükhöz szükséges épületeket, amelyek megfelelnek az Európai Iskolák alapításáról szóló jegyzőkönyvet aláíró kormányok által megfogalmazott célkitűzéseknek.

Ezeket az épületeket a belga állam a saját tulajdonában levő épületekre vonatkozó szabályok szerint fenntartja és biztosítja.

A belga kormány vállalja, hogy felszereli ezeket az épületeket a szükséges berendezéssel és oktatási eszközökkel a saját intézményeire alkalmazott követelmények szerint."

A pert megelőző eljárás

17 A Bizottság 2007. október 17-i felszólító levelében felrótta a Belga Királyságnak, hogy megsértette a székhely-megállapodás rendelkezéseit és az EK 10. cikket azzal, hogy egyrészt 1995 óta megtagadta a területén található európai iskoláknak az induláskor berendezéssel és oktatási eszközökkel való ellátása finanszírozását, másrészt 1989 óta megtagadta a területén található európai iskolák folyó költségeinek fedezésére szolgáló, működési és felszerelési célú éves támogatás kifizetését.

18 A Bizottság 2008. június 8-án – mivel a Belga Királyságnak az említett felszólító levélre adott válaszát nem találta kielégítőnek – indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, amelyben felhívta e tagállamot, hogy a véleményben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket a kézhezvételtől számított két hónapon belül tegye meg.

19 Mivel a Belga Királyság a megadott határidőn belül nem hozta meg az előírt intézkedéseket, a Bizottság a jelen keresetet terjesztette elő.

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

20 A Bizottság 2010. június 23-i levelében a szóbeli szakasz újbóli megnyitását kérte.

21 A Bíróság az eljárási szabályzata 61. cikkének megfelelően hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére is elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, ha úgy ítéli meg, hogy a tényállás nincs kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amely nem került megvitatásra a felek között (a C-28/08. P. sz., Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben 2010. június 29-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-6055. o.] 36. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 A Bizottság kérelmében arra hivatkozik, hogy a főtanácsnok indítványa olyan érveken alapul, amelyeket nem vitattak meg a Bíróság előtt. Egyrészt azzal érvel, hogy az eljárás során nem volt alkalma kifejteni álláspontját a hatáskör hiányára vonatkozóan az említett indítványban szereplő azon indokról, amely szerint az 1994. évi egyezmény 26. cikkében szereplő választottbírósági kikötés kizárja az EK 226. cikk alkalmazását. Másrészt a Bizottság azt állítja, hogy a főtanácsnok indítványában az EK 10. cikk megszorító értelmezését javasolja, amely értelmezésről szintén nem volt lehetősége véleményt nyilvánítani az eljárás során.

23 A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jelen ügyben az előtte folyó jogvita eldöntéséhez szükséges minden adat rendelkezésére áll, és az ügyet nem kell olyan érvekre tekintettel vizsgálni, amelyeket a Bíróság előtt nem vitattak meg.

24 Következésképpen nem szükséges elrendelni a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.

A Bíróság hatásköréről

A felek érvei

25 A Belga Királyság vitatja a Bíróság hatáskörét a székhely-megállapodásra vonatkozó jogviták tekintetében. Arra hivatkozik, hogy ahhoz, hogy a Bizottság megalapozottan indíthasson kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást az EK 226. cikk alapján, a közösségi jog vagy olyan megállapodás valamely rendelkezésének megsértését kell bizonyítania, amelyben az Európai Közösség szerződő fél, vagy pedig azt, hogy létezik joghatósági záradék.

26 Márpedig a Belga Királyság szerint a jelen ügyben nem állapítható meg a közösségi jog valamely rendelkezésének megsértése, mivel nem sértette meg az EK-Szerződés, annak mellékletei vagy a másodlagos jog egyetlen rendelkezését sem. E tagállam azt állítja, hogy a székhely-megállapodás nem olyan megállapodás, amelyben a Közösség szerződő fél, illetve nem létezik joghatósági záradék.

27 A Belga Királyság azzal érvel, hogy a székhely-megállapodás elkülönül az 1994. évi egyezménytől, és csak ez utóbbiban – a 26. cikkében – szerepel joghatósági záradék. Szerinte a székhely-megállapodás nem minősül az 1994. évi egyezményhez kapcsolódó származékos jogi aktusnak, illetve az a tény, hogy az Európai Szén- és Acélközösség (ESZAK) a sajátjától független nemzetközi jogi személyiséggel rendelkező Igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagja volt, nem jelenti azt, hogy az ESZAK szerződő fél az Igazgatótanács és a belga kormány által kötött székhely-megállapodásban.

28 Egyébiránt, ha az ESZAK az Igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjaként szerződő fél lett volna a székhely-megállapodásban – amint azt a Bizottság állítja –, ugyanez lenne érvényes az Igazgatótanácsban szintén tag Belga Királyságra. E körülmények között e tagállam saját magával szerződött volna, ami az általános jogelvek szerint lehetetlenség.

29 Ezenfelül az említett tagállam arra hivatkozik, hogy azon aktus kötelező ereje, amelylyel megkötötte ezt a megállapodást, kizárólag a saját szuverenitásából ered.

30 A Bizottság két okból is elutasítja ezt az értelmezést.

31 Először is emlékeztet arra, hogy a keresetlevél nem kizárólag a székhely-megállapodásra hivatkozik, hanem az e megállapodással összefüggésben értelmezett EK 10. cikkre is.

32 Másodszor a Bizottság azt állítja, hogy a székhely-megállapodás kétségtelenül a közösségi jog részét képezi, függetlenül az EK 10. cikktől, mivel az 1994. évi egyezményhez kapcsolódó származékos jogi aktusnak tekintendő, amely szintén része a közösségi jognak.

33 Arra hivatkozik, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Közösség hatáskörébe tartozó rendelkezéseket illetően a Közösség és tagállamai által harmadik országokkal kötött megállapodások a közösségi jogrendben ugyanolyan státusszal rendelkeznek, mint a tisztán közösségi megállapodások, valamint arra, hogy az 1994. évi egyezményt a Közösségek és a tagállamaik kötötték.

34 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a székhely-megállapodás eredetileg az 1957. évi egyezményhez kapcsolódó származékos jogi aktus volt, és hogy az ESZAK Főhatósága már 1962-ben az Igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagja volt. Úgy véli tehát, hogy az ESZAK Főhatóságát a székhely-megállapodásban szerződő félnek kell tekinteni. A Bizottság azzal érvel, hogy az 1965. április 8-i fúziós szerződés aláírásakor a Bizottság az ESZAK Főhatósága helyébe lépett, és hogy az 1994. évi egyezmény célja az 1957. évi egyezmény jelentette vívmány egységes szerkezetbe foglalása, valamint a Közösségek mint szerződő felek szerepének megerősítése volt. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy tekintettel arra a tényre, hogy a székhely-megállapodást az 1957. évi egyezmény 28. cikke alapján kötötték meg, és székhely-megállapodásokról az 1994. évi egyezmény is rendelkezik, a székhely-megállapodás része azoknak a jogoknak és kötelezettségeknek, amelyeknek a Közösségek az 1994. évi egyezmény aláírásával alanyaivá váltak.

A Bíróság álláspontja

35 Emlékeztetni kell arra, hogy a kereset megalapozottságát kizárólag a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmek tekintetében kell vizsgálni (a 256/98. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2000. április 6-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-2487. o.] 31. pontja és a C-508/03. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 2006. május 4-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-3969. o.] 61. pontja).

36 Arra is emlékeztetni kell, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése és eljárási szabályzata 38. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében a Bizottságnak az EK 226. cikk alapján benyújtott keresetlevelekben pontosan meg kell jelölnie azokat a kérelmeket, amelyekről a Bíróság határozathozatalát kéri (a C-52/90. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-2187. o.] 17. pontja és a C-255/04. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2006. június 15-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5251. o.] 24. pontja).

37 E kereseti kérelmeket egyértelműen kell megfogalmazni, annak elkerülése céljából, hogy a Bíróság határozatában túlterjeszkedjen a kereseti kérelmen, vagy ne határozzon valamely kérelem tekintetében (a C-296/01. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2003. november 20-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13909. o.] 121. pontja és a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben 2006. június 15-én hozott ítélet 24. pontja).

38 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a kereset vonatkozó részében kizárólag az szerepel kérelemként, hogy a Belga Királyság állítólag nem teljesítette az EK 10. cikkel összefüggésben értelmezett székhely-megállapodásból eredő kötelezettségeit.

39 Igaz ugyan, hogy az EK 10. cikk kétszer is szerepel a kereset indokolásában. A Bizottság egyfelől megjegyzi, hogy a belga hatóságok magatartása veszélyezteti a Közösség pénzügyi rendszerét és a pénzügyi terhek tagállamok közötti megosztását, következésképpen sérti az említett cikket, és azt állítja, hogy e magatartás káros következményekkel jár. Másfelől hozzáteszi, hogy a Belga Királyságnak a székhely-megállapodásból eredő kötelezettségeit a jóhiszeműség elvére tekintettel kell értelmezni, amely része az EK 10. cikknek és az általános nemzetközi jognak.

40 Mindazonáltal a keresetlevélből az derül ki, hogy az EK 10. cikknek a Belga Királyság általi megsértése kizárólag járulékos jellegű az állítólagos kötelezettségszegéshez képest, amely a székhely-megállapodásra vonatkozik. A Bizottság szerint ugyanis az EK 10. cikk megsértése azáltal következett be, hogy a Belga Királyság nem teljesítette a székhely-megállapodás alapján fennálló kötelezettségeit.

41 Egyébiránt a Bizottság válaszában kifejezetten azzal érvel, hogy ebben az ügyben soha nem hivatkozott az EK 10. cikkre önmagában, vagyis a székhely-megállapodástól függetlenül.

42 E körülmények között a Bíróság hatáskörének esetleges hiánya arra vonatkozóan, hogy az EK 226. cikke alapján megállapítsa, hogy a Belga Királyság nem teljesítette a székhely-megállapodásból eredő kötelezettségeit, szükségszerűen a teljes kereset elfogadhatatlanságát eredményezi.

43 Általában a nemzetközi egyezményeket illetően meg kell állapítani, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, ha a Közösség nem szerepel szerződő félként az egyezményben, akkor a Bíróság főszabály szerint nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy előzetes döntéshozatali eljárás keretében az említett egyezmény rendelkezéseit értelmezze (lásd a 130/73. sz., Vandeweghe és társai ügyben 1973. november 27-én hozott ítélet [EBHT 1973., I-1329. o.] 2. pontját; a C-162/98. sz. Hartmann-ügyben 1998. november 12-én hozott végzés [EBHT 1998., I-7083. o.] 9. pontját; a C-301/08. sz. Bogiatzi-ügyben 2009. október 22-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-10185. o.] 24. pontját és a C-533/08. sz., TNT Express Nederland ügyben 2010. május 4-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-4107. o.] 61. pontját).

44 Konkrétan az 1957. évi egyezményt illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, nem rendelkezik hatáskörrel annak értelmezésére, valamint a tagállamok abból eredő kötelezettségeinek értelmezésére sem, mivel ez az egyezmény – a Közösséggel és az annak intézményei működésével való kapcsolatai ellenére – a tagállamok által kötött olyan nemzetközi egyezménynek minősül, amely nem képezi szerves részét a közösségi jognak (lásd a 44/84. sz. Hurd-ügyben 1986. január 15-én hozott ítélet [EBHT 1986., 29. o.] 20–22. pontját).

45 Amint azt a főtanácsnok indítványának 46. pontjában megállapította, ez az értékelés nem korlátozódhat a fent hivatkozott Hurd-ügyben indult eljárás összefüggéseire, amely ügyben a Bíróságnak előzetes döntéshozatal keretében kellett ítéletet hoznia, hanem érvényes az EK 226. cikk szerinti eljárás tekintetében is, amelynek tárgya kizárólag arra irányulhat, hogy a tagállam nem teljesítette az EK-Szerződésből eredő valamely kötelezettségét.

46 A székhely-megállapodás preambulumából valójában az derül ki, hogy e megállapodás az 1957. évi egyezmény 28. cikkén alapul, amely felruházza az Igazgatótanácsot azzal a hatáskörrel, hogy az iskola székhelye szerinti tagállam kormányával olyan további megállapodást kössön, mely szükséges annak biztosítása érdekében, hogy az iskola a lehető legjobb tárgyi és személyi feltételek mellett működjön. Ebből következően e megállapodás rendszere az 1957. évi egyezmény rendszeréhez igazodik.

47 A Bizottság azon érve, hogy az ESZAK-ot, illetve későbbi időponttól a Közösséget is, szerződő félnek kell tekinteni a székhely-megállapodás vonatkozásában, mivel az ESZAK Főhatósága az Igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagja volt, és a Közösség a helyébe lépett, nem cáfolja az előző pontban szereplő megállapítást, és így ezen érvet el kell vetni.

48 Ugyanis semmi nem utal arra, hogy a szerződő felek által az 1957. évi egyezménybe foglalt azon lehetőség, hogy jogot biztosítsanak az ESZAK Főhatóságának az Igazgatótanácsban szavazati joggal rendelkező tagként való részvételre – amely jogot a Főhatóság később gyakorolt is – azt jelentené, hogy a székhely-megállapodást aláíró felek az e megállapodásban szerződő fél jogállását kívánták volna biztosítani az ESZAK-nak. Egyébiránt a Belga Királyság, amely szerződő fél a székhely-megállapodásban, szintén ezt állítja.

49 Ennélfogva nem lehet azt állítani, hogy a Közösség szerződő fél a székhely-megállapodásban, és így e megállapodás számára jogokat és kötelezettségeket keletkeztet.

50 A Bizottság másik érve, amely szerint a székhely-megállapodás szerves része azoknak a jogoknak és kötelezettségeknek, amelyeknek a Közösségek 1994-ben alanyává vált, szintén nem megalapozott. Ez az érv egyrészt azon alapul, hogy az 1994. évi egyezmény – amelyben a Közösségek szerződő felek, és azt megerősítették – célja az 1957. évi egyezmény jelentette vívmány egységes szerkezetbe foglalása, másrészt azon a körülményen nyugszik, hogy az 1994. évi egyezmény székhely-megállapodásokról rendelkezik.

51 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy sem az 1957. évi egyezmény jelentette vívmánynak az 1994. évi egyezménnyel történt egységes szerkezetbe foglalása – amely egyezmény egyébiránt csak 2002. október 1-jén lépett hatályba –, sem a székhely-megállapodások ez utóbbi egyezményben való említése nem változtathatja meg visszamenőlegesen a székhely-megállapodás jogi jellegét, amely az Igazgatótanács és az egyik tagállam kormánya által kötött nemzetközi megállapodást képez.

52 Az 1994. évi egyezmény 26. cikkében szereplő választottbírósági kikötés esetleges alkalmazását illetően meg kell állapítani, hogy az EK-Szerződés és a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében vett kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást kizárólag az EK 226. cikk alapján lehet megindítani; ebben az ügyben egyébiránt ez történt.

53 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a Bizottság által az EK 226. cikk alapján amiatt előterjesztett kereset elbírálására, hogy a Belga Királyság nem teljesítette az EK 10. cikkel összefüggésben értelmezett székhely-megállapodásból eredő kötelezettségeit.

A költségekről

54 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Belga Királyság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) Az Európai Unió Bírósága nem rendelkezik hatáskörrel az Európai Bizottság által az EK 226. cikk alapján amiatt előterjesztett kereset elbírálására, hogy a Belga Királyság nem teljesítette az EK 10. cikkel összefüggésben értelmezett, az Európai Iskolák Igazgatótanácsa és a Belga Királyság kormánya által 1962. október 12-én kötött székhely-megállapodásból eredő kötelezettségeit.

2) Az Európai Unió Bírósága az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások